

Jedna z ulic na Stawkach będzie nosiła nazwę majora Wacława Kryńskiego. Major Kryński walczył w wojnie polsko-bolszewickiej i II wojnie światowej, po której zamieszkał w Toruniu. Jest jednym z nielicznych Polaków dwukrotnie odznaczonych Krzyżem Virtuti Militari.

Nowo nazwana ulica leży w rejonie ulic ks. Domachowskiego, Hulewicza i Korfantego. Z wnioskiem o upamiętnienie mjr Wacława Kryńskiego zwróciła się jego córka, a radzie miasta zaproponowała to Komisja Kultury, Promocji i Turystyki oraz Towarzystwo Miłośników Torunia.

O nadaniu ulicy nazwy mjr Wacława Kryńskiego radni zdecydowali 20 czerwca 2013 r. Na sesji były obecne dwie córki zasłużonego żołnierza: Anna Moniuszko i Ewa Łubkowska, jej syn Wacław i wnuczka Anna.

- Nadanie toruńskiej ulicy imienia mojego ojca to żywy pomnik jego pamięci. Serdecznie za to dziękuję - mówiła Ewa Łubkowska.

Córka majora, Ewa Łubkowska i prezydent Michał Zaleski

Wacław Kryński urodził się 8.08.1898 r. w Radomiu. W 1915 r. uciekł z bratem do Legionów. Od 1918 r. pełnił służbę w I Pułku Szwoleżerów Józefa Piłsudskiego. Brał udział w wojnie polsko-bolszewickiej, był ranny pod Mińskiem Litewskim. Od 1.01.1931 r. jako rotmistrz był adiutantem do spraw specjalnych Józefa Piłsudskiego w Gabinecie Ministerstwa Spraw Wojskowych.

W latach 1934-1937 został odkomenderowany do Szkoły Podchorążych dla podoficerów w Bydgoszczy i był wykładowcą w Szkole Podchorążych Kawalerii w Grudziądzu. W 1936 r. został awansowany na majora. Wojna zastała go w Niewirkowie koło Równego, gdzie był dowódcą Dywizjonu Szkolnego Kawalerii Korpusu Ochrony Pogranicza „Niewirków”. Wraz z dywizjonem uczestniczył w walkach z oddziałami Armii Czerwonej w miejscowości Domaszewo nad Bugiem. Następnie przebił się z dywizjonem przez Polesie do Samodzielnej Grupy Operacyjnej „Polesie” gen. Franciszka Kleeberga. Brał w tym czasie udział w walkach z oddziałami Armii Czerwonej oraz Niemcami. Po złożeniu broni trafił do obozu jenieckiego w Murnau. W marcu 1945 r. obóz został wyzwolony, a już w kwietniu Kryński - rozkazem Dowództwa II Korpusu Polskich Sił Zbrojnych - wrócił do służby czynnej.

W 1947 r. wrócił do Polski i zamieszkał w Toruniu. Rozpoczął prace w cukrownictwie, a następnie w melioracji. Skończył studia w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Należał do Związku Zawodowego Pracowników Rolnych oraz pracował aktywnie w NOT, w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych. Zmarł 12.07.1980 r. i został pochowany w Toruniu na cmentarzu św. Jerzego.

Jest jednym z nielicznych Polaków dwukrotnie odznaczonych Krzyżem „Virtuti Militari”.

- [Powrót](#)
- [Udostępnij na: X](#)
- [Udostępnij na: FB](#)
- [Drukuj](#)

- [PDF](#)